

בבית משפט השלום
בתרצליה

ת.א. _____

בעניין:

עמותת בני ברוך ע.ר. 58029753
מרח' זיבוטינסקי 112, פי"ת 49517

ע"י ב"ב עוה"ד צבי גלמן ואו לי קליין ואח'
ממשרד אריאל שמור ושות' עורכי דין
מרח' דניאל פריש 3, תל אביב 64731
טל': 03-6091001; פקס: 03-6091002

התובעת

- נגד -

1. עמותת "העין השביעית" עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית (ע"ר)
2. שוקי טאוסיג
3. חנוך מרמרי
4. איתמר ב"ז

כולם מרחוב מנחם בגין 7, בית גיבור ספורט, רמת גן, 5268102

הנתבעים

מהות התביעה: פיצויים ללא הוכחת נזק, צווי עשה, הוצאות עונשיות, הוצאות מוגברות והוצאות לדוגמא.
סכום התביעה: 400,000 ₪

כתב תביעה

א. כללי

5. התובעת תהיה מיוצגת בתביעה זו ע"י ב"ב כמופיע בכותרת.
6. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחלופין, בהתאם להקשר הדברים והדבקים.

ב. פתח דבר

7. עניינה של תביעה זו בתמצית, הוא בניצול חמור ובוטה של הנתבעים את הכוח הטמון אצל גוף תקשורתי במטרה להכפיש, לבזות, ולגרום נזק חמור מאין כמותו לתובעת, זאת, תוך פרסום שורה של פרסומים שקריים, מכפישים, מבזים, המכילים טענות קשות וחמורות נגד התובעת, טענות אשר בין לבין המציאות אין דבר.
8. הנתבעים שמו לעצמם למטרה להשמיץ, לבזות ולפגוע בתובעת בכל מחיר, לרבות במחיר של נקיטת מעשים בלתי חוקיים ותוך חריגה בוטה מחובות אתיות אליהן מחויבים גופים תקשורתיים.

9. פרסומים אלה של הנתבעים נעשו על ידם לא כחלק מעבודת "קודש" עיתונאית, אלא תוך ניצול "שופרו" של העיתון למטרות אישיות, הכלל כפי שיפורט בהרחבה להלן.
10. מבחן העובדות, והיעדר כל בדל של אמת בפרסומים שפרסמו הנתבעים כלפי התובעת, לא הפריע לנתבעים לפרסם אודות התובעת פרסומים קשים, משמיצים, מבזים, אכזריים ובעיקר - חסרי כל יסוד, תוך הכפשתה וביזוייה של התובעת, תוך ידיעה כי הם אינם אמת, מתוך מטרה לגרום לתובעת נזק רב ככל שניתן, לבזותה, לפגוע בשמה הטוב, להרע לה ולהשימה לקלס ולצנינים בעיני הציבור בישראל ובעולם בכלל.
11. פעולות אסורות אלו שביצעו הנתבעים כלפי התובעת עולות כדי עוולות פרסום לשון הרע אסורות, אשר הסבו וממשיכות להסב לתובעת נזק עצום ורב.
12. בגין דברים אלה הוגשה תביעה זו, ובדין הוגשה.

ג. הצדדים

13. התובעת, עמותת בני ברוך (להלן: "התובעת" ו/או "העמותה") הינה עמותת הרשומה כדין במשרדי רשם העמותות בישראל.
14. העמותה היא גוף לא מסחרי (מלכ"ר) העוסק בלימוד והפצת חכמת הקבלה בארץ ובעולם. העמותה מפעילה מערך לימודים ופעילויות אחריו עוקבים ומשתתפים באופן פעיל כ- 2 מיליון איש ברחבי העולם. על מנת לשמור על טוהר כוונותיה ועצמאותה העמותה אינה-נתמכת, ממומנת או קשורה למשרד ממשלתי ו/או גורם פוליטי אחר.
15. הנתבעת 1, הינה עמותת רשומה בישראל המפעילה, מנהלת ומפיצה את העיתון ואתר האינטרנט "העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית" (להלן: "העין השביעית" ו/או "האתר").
16. הנתבע 2, מר שוקי טאוסיג משמש כעורך האתר.
17. הנתבע 3, מר חנוך מרמרי, משמש כעורך הראשי של האתר.
18. הנתבע 4, מר איתמר בז משמש ככתב האתר.

ד. הפרסום הדיבתי, המכפיש, החמור והמבזה שביצעו הנתבעים

19. ביום 7.5.15 פורסמה באתר כתבה אודות התובעת (להלן: "הכתבה").
עותק מהכתבה באתר האינטרנט של העיתון מצ"ב ומסומן – נספח א'.

(הקישור: <http://www.the7eye.org.il/156960>).

20. הנתבעים בחרו ליתן כותרת משנה שקרית, מבזה, מכפישה ומשמיצה אודות התובעת כדלקמן:
- "מכתבי איום ותביעות דיבה של תנועה דתית מיסטיית הצליחו לעצב את השיח התקשורתי על אודותיה. טענות שלפיהן מדובר למעשה בכת הוצנעו או נגנזו..."**
- תנועת קבלה לעם, המופעלת באמצעות עמותת בני ברוך, הצליחה לגרום לכלי תקשורת לגנוז כתבות ביקורתיות על אודותיה...
- ובהמשך הכתבה -
- "בבסיסה של הביקורת עומדת אבחנה חריפה בנוגע למהותה של אותה תנועה, המוכרת בשמות "קבלה לעם" ו"בני ברוך", ולפיה מדובר למעשה בכת הפוגעת בחופש האישי של חבריה.**
- ריבוי השמות אינו מקרי, והוא אופייני לארגונים בעלי אופי כותני" כתב אפלבוואם. "בדומה לכיתות אחרות" מדוע יש רווחהסביר בהמשך, "הקבלה לעם מביאה את מאמיניה לחיים של תלות ושיעבוד. זו מערכת היררכית במובהק, שמייצרת אורח מחשבה של 'אנחנו' ו'הם'. אנחנו – החברים בכת, בעלי הידע, אנשי ה'טוב': והם – העולם הכללי, שחי בחוסר ידיעה, בשליטת היצר הרע. החלוקה הזו מתירה 'לנו' – החברים בכת – לשקר לעולם החיצוני, ולא לחשוף את המטרות האמיתיות של הארגון, שהן מיסיונריות בעיקרן.
- כמי שנחשף מקרוב להשפעותיה של התנועה על חבריה, בבואו לתאר את השפעות אלה לא בחל אפלבוואם בניסוחים קשים. "חיי היומיום של החברים בקבלה לעם נשלטים לחלוטין על ידי מנהיג הכת והמעגל הקרוב אליו", טען אפלבוואם במכתבו, שבו הפנה את הנמענים לתחקיר על התנועה שפירסם אורי בלאו ב"הארץ" כמה חודשים לפני כן, באוגוסט 2012
- לדעת מומחי המרכז, בין השאר בחוות דעת שהגישו לבית המשפט, התנועה שבראשה עומד לייטמן ניחנת במאפיינים כיתתיים – ועל כן יש להזהיר את הציבור מפניה. "
- להלן: "הפרסום החמור, המבזה, השקרי והאסור".
21. הפרסום החמור, המבזה, השקרי והאסור של הנתבעים ביחס לתובעת, הוא פרסום דיבתי חמור מאין כמוותו המייחס לתובעת דברים חמורים, ובעיקר – שקריים, המחווים עוולה של פרסום לשון הרע על פי כל ההגדרות והמבחנים הקבועים בחוק.
22. התובעת מתוארת בכתבה באופן שלילי, ככת הפועלת על מנת לשעבד את חבריה (רוחם ונפשם) לצרכי הכת (חס וחלילה).
23. הנתבעים הפכו עצמם כלי שרת בידם של גורמים אינטרסנטיים, שמו להם למטרה לפגוע בתובעת, ואינם בוחלים באמצעים למימוש מטרה זו.

24. כעולה בבירור מהאמור בכתבה, העומד, בין השאר מאחוריה הינו לא אחר ממר אהרון אפלבוים, אשר פתח במאבק נחוש ועיקש לחיסול התובעת ולפגיעה בשמה הטוב, ואשר כנגדו עומדת ותלויה בימים אלו תביעה משפטית בבית המשפט הנכבד בפתח תקווה, במסגרת ת.א. 13-03-23862 עמותת בני ברוך נ' אפלבוים (כב' השופטת ליאת הר ציון).
25. רוח הכתבה מעלה אפוא, כי הנתבעים הפכו עצמם לכלי שרת בידו של מר אהרון אפלבוים כדי לפגוע ולהרע לתובעת, לרבות ברבבות פעילה, וזאת באמצעות קשירתה לפעילות כתנית, חס וחלילה, ביניהן פגיעה בחופש האישי של פעילה – הכל במטרה להכתים את שמה הטוב של התובעת בקרב הציבור, ובפרט בקרב פעילה בארץ ובעולם.

ה. הטיעון המשפטי

26. הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים של הנתבעים ביחס לתובעת, מייחסים לתובעת דברים נוראיים, חמורים ובעיקר – שקריים, ונוכחו אף לגלות כי הם אינם נכונים וכי אמירתם על ידם מהווה פרסום אסור ועוולה של הוצאת לשון הרע על פי כל ההגדרות והמבטנים הקבועים בחוק.
27. הפרסומים הנ"ל כוללים אמירות שקריות וכוזבות, שאין בהם אמת ונכללים בהם עלילות שפלות, קשות ומבזות נגד התובעת.
28. הפרסומים הנ"ל נעשו בזדון, תוך רמיסת שמה הטוב של התובעת אצל קוראיהם בפרט ובציבור בכלל. הכול תוך רכימת עלילות זדוניות וטפילת ביצועם של מעשים שפלים וחמורים על ידי התובעת.
29. סעיף 1 לחוק קובע :

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו;**
 - (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;**
 - (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו;**
 - (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית;**
- בסעיף זה, "אדם" - יחיד או תאגיד."**

30. אין ולא יכול להיות ספק, כי הפרסומים שביצעו הנתבעים אודות התובעת, יש בהם כדי לפגוע במוניטין התובעת, לפגוע במעמדה ובשמה הטוב, להשמיצה ולהשניאה אצל הציבור.
31. מאחר שאין ולא יכול להיות ספק, כי הדברים אשר יוחסו ע"י הנתבעים לתובעת במסגרת הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים מהווים הוצאת לשון הרע ופרסומו על ידי הנתבעים במטרה לפגוע ו/או למצער מבלי שבדקו את הדברים ו/או תוך חוסר אכפתיות לתוצאות הפרסום ו/או מתוך

רשלנות, זכאית התובעת לקבל מהנתבעים פיצוי כספי בגין הנזקים שנגרמו וייגרמו לה בשל הפרסומים וכתוצאה מהם.

32. התובעת זכאית לפיצוי ללא הוכחת נזק וכן פיצוי בגין הנזק הלא ממוני החמור שנגרם לה בגין הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים, והיא מעמידה תביעתה בעניין זה, לצרכי אגרה, על סך כולל של 400,000 ש"ח.

התובעת שומרת על זכותה לתקן את סכום התביעה לאחר שיתגבשו מלוא נזקה.

1. הנזקים הכבדים והחמורים שנגרמו לתובעת בעקבות הפרסום החמור, המבזה, השקרי

והאסור

33. הפרסום הנ"ל פגע בתובעת, בשמה, באמינותה, וביכולת לפעול למימוש מטרותיה.
34. הפרסום הנ"ל ביזה את התובעת בשל המעשים וההתנהגות המיוחסים לה.
35. הפרסום הנ"ל עלול להשפיל את התובעת בעיני חבריות ולעשותה מטרה לשנאה, לבזו וללעג מצידם.
36. הפרסום הנ"ל כולל פרסום שקרי וכוזב, שאין בו אמת ונכילות בו עלילות קשות כנגד התובעת, לרבות ברמה הפלילית.
37. הפרסום הנ"ל נעשה בזדון, תוך סילוף המציאות, תוך רמיסת שמה הטוב של התובעת, ותוך רקימת עלילות זדוניות וטפילת ביצועם של מעשים פליליים, שפלים וחמורים על ידי התובעת.
38. הנתבעים, כולם או חלקם, התעשרו ומתעשרים ולא במשפט כתוצאה ממעשיהם ומפרסומיהם המעוולים והדיכתיים, ועליהם לפצות את התובעת ולהשיב את מלוא התעשרותם שלא במשפט על חשבונם.
39. הפרסום בוצע בזדון ובחומרה יתרה, במטרה לפגוע פגיעה קשה בתובעת. שכן, בין היתר, הנתבעים פרסמו את הכתבה חרף האזהרות הרבות שנתנה התובעת לנתבעים במשך תקופה ארוכה בה מנהלים הנתבעים קמפיין נגד התובעת.
40. חומרה מיוחדת נודעה לפרסום המעוול, משום שהנתבעים, כולם או חלקם, שיוו לכתבה אופי של תחקיר עיתונאי, אובייקטיבי, אשר נכונות התכנים הנכללים בו נבדקה (כביכול) ביסודיות ובחקפדה, ובאופן המקנה לכתבה נופך של אמינות בעיני הציבור הרחב.
41. עקב פרסומי הנתבעים נגרם לתובעת נזק אדיר. הנזק אינו ניתן לחלוקה, והנתבעים אחראים על פי הדין להטבתו כמעוולים יחד, באחריות יחד, וכל אחד לחוד. לחילופין, הנזק שגרם כל אחד מהנתבעים, אף בנפרד ובפני עצמו, אינו פחות מסכום התביעה.
42. לתובעת נגרם נזק חמור בחיקף חסר תקדים המחייב גם תשלום פיצויים עונשיים, פיצויים מוגברים ופיצויים לדוגמא, בין היתר, בשל כל אחת ממערכת העובדות והנסיבות כפי שיפורטו להלן:

43. הנתבעים, כולם או חלקם, מודעים היטב לנזק האדיר שנגרם וממשיך להיגרם לתובעת כתוצאה מהפרסומים המעוולים, ואף על פי כן, ממשיכים הם בהפצה ובפרסום של הכתבה באמצעים תקשורתיים שונים.

44. התובעת זכאית (גם) לפיצוי ללא הוכחת נזק וכן פיצוי בגין הנזק הלא ממוני החמור שנגרם לה בגין הפרסום החמור, המבוזה, השקרי והאסור, והיא מעמידה תביעתה בעניין זה, לצרכי אגרה, על סך 400,000 ₪ (נכון ליום הגשת תביעה זו). התובעת שומרת על זכותה לתקן את סכום התביעה לאחר שיתגבשו מלוא נזקה.

45. יובהר כי התובעת בחרה לצמצם את התובענה לפרסום העיקרי, הקשה והחמור שהוצא כנגדה בישראל, ולא להרחיב את היריעה, וזאת, על מנת לזרז את בירור התובענה ולהגיע למיצוי מהיר של הדין עם הנתבעים, ולמנוע סרבולו של ההליך והתפשטותו של הדין. כאמור, התובעת שומרת גם על זכותה לתבוע בנפרד את הנתבעים בגין פרסומים אחרים שהוצאו על ידם כנגד התובעת. התובעת שומרת (גם) על זכותה להגיש הליכים משפטיים מתאימים במדינות המתאימות בגין פרסום והפצת הכתבה מחוץ לישראל.

ז. הסעדים המתבקשים

46. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא לנתבעים הזמנה לדין וליתן פסק דין:

46.1 המחייב את הנתבעים להסיר את הפרסום המעוול מאתר האינטרנט של העיתון ומכל אתר אינטרנט או אפליקציה אחרת בו הוא מופיע.

46.2 המחייב את הנתבעים בנפרד ו/או יחד לפי חלוקה שיקבע ביניהם בית המשפט, לשלם לתובעת סך של 400,000 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מרבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

46.3 המחייב כל אחד מהנתבעים בנפרד לשלם לתובעת, לפי חלוקה שיקבע בית המשפט בין הנתבעים, פיצויים ללא הוכחת נזק, פיצויים עונשיים, פיצויים מוגברים ופיצויים לדוגמא לפי חלקו של כל אחד מהנתבעים בעוולתו שעוול, או לחילופין לחייב את הנתבעים יחד וכל אחד לחוד לשלם לתובעת, לפי חלוקה שיקבע בית המשפט בין הנתבעים, סכום כולל של פיצויים ללא הוכחת נזק, פיצויים עונשיים, פיצויים מוגברים ופיצויים לדוגמא שבית המשפט יחלקו בין כל הנתבעים.

46.4 המחייב כל אחד מהנתבעים לגרום, על חשבונו, לפרסום תיקון וחזרה בו מן הדברים בהבלטה, במקום ובנוסף שיקבע בית המשפט הנכבד, הן בעיתון וכן ב-5 עיתונים יומיים נוספים שייקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

46.5 המחייב כל אחד מהנתבעים לגרום, על חשבונו, לפרסום תיקון וחזרה בו מן הדברים במועד, באופן, בהבלטה ובנוסף כפי שיקבע בית המשפט הנכבד, באתר האינטרנט של העיתון וכן ב-5 אתרי חדשות מרכזיים בשפה העברית באינטרנט, כפי שייקבעו על ידי בית המשפט הנכבד.

46.6 המחייב כל אחד מהנתבעים לגרום, על חשבונו, לפרסום פסק הדין, כולו או מקצתו באמצעי התקשורת האחרים, כפי שיקבע בית המשפט במקום בולט, במידה ובדרך שיקבע בית המשפט הנכבד.

46.7 המחייב כל אחד מהנתבעים לשלם לתובעת את הוצאותיה הממשיות, לרבות שכ"ט עו"ד, בכל הקשור להליכים משפטיים אלו בצירוף מע"מ, הפרשי הצמדה וריבית מרבית כחוק, מיום הגשת התובענה ועד ליום התשלום בפועל.

46.8 ליתן כל סעד אחר או נוסף כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון ולצורך בנסיבות העניין.

 לי קליין, ע"ד

 צבי גלמן, עו"ד

ב"כ התובעת

ע217141